

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2015/121

z dnia 27 stycznia 2015 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2011/96/UE ⁽³⁾ zwalnia dywidendy i inne formy podziału zysku, wypłacane przez spółki zależne na rzecz ich spółek dominujących, od podatków potrącanych u źródła dochodu oraz eliminuje podwójne opodatkowanie takiego dochodu na poziomie spółki dominującej.
- (2) Niezbędne jest zapewnienie, aby dyrektywa 2011/96/UE nie była nadużywana przez podatników objętych zakresem jej stosowania.
- (3) Niektóre państwa członkowskie stosują przepisy krajowe lub postanowienia umowne służące zwalczaniu uchylania się od opodatkowania, oszustw podatkowych lub nadużyć w sposób ogólny lub bardziej konkretny.
- (4) Niemniej jednak te przepisy lub postanowienia mogą charakteryzować się odmiennymi poziomami surowości, a w każdym razie odzwierciedlają one specyfikę systemu podatkowego każdego z państw członkowskich. Co więcej, niektóre państwa członkowskie nie posiadają żadnych przepisów krajowych ani postanowień umownych w zakresie zapobiegania nadużyciom.
- (5) W związku z tym włączenie wspólnej minimalnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom do dyrektywy 2011/96/UE byłoby bardzo pomocne w celu zapobiegania nadużywaniu tej dyrektywy oraz w celu zapewnienia większej spójności jej stosowania w poszczególnych państwach członkowskich.
- (6) Stosowanie klauzul zapobiegających nadużyciom powinno być proporcjonalne i służyć konkretnemu celowi w postaci eliminowania jednostkowych lub seryjnych fikcyjnych uzgodnień, które nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 2 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 25 marca 2014 r. (Dz.U. C 226 z 16.7.2014, s. 40).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8).

- (7) W tym celu przy ocenianiu, czy dane jednostkowe lub seryjne uzgodnienie stanowi nadużycie, administracje podatkowe państw członkowskich powinny dokonywać obiektywnej analizy wszystkich stosownych faktów i okoliczności.
- (8) Państwa członkowskie powinny co prawda stosować klauzulę zapobiegającą nadużyciom w celu eliminowania uzgodnień, które nie są – w całości – rzeczywiste, mogą również pojawić się przypadki, gdy pojedyncze etapy lub części jednostkowego uzgodnienia – rozpatrywane indywidualnie – nie są rzeczywiste. Państwa członkowskie powinny być w stanie stosować klauzulę zapobiegającą nadużyciom również w celu eliminowania tych konkretnych etapów lub części, bez uszczerbku dla pozostałych, rzeczywistych etapów lub części uzgodnienia. Zoptymalizowałyby to efektywność klauzuli zapobiegającej nadużyciom, a jednocześnie gwarantowało jej proporcjonalność. Podejście zakładające użycie zwrotu „w zakresie, w jakim” może być skuteczne w przypadkach, gdy zainteresowane podmioty są jako takie rzeczywiste, ale gdy, przykładowo, akcje, które skutkują podziałem zysku, nie są w sposób rzeczywisty przypisane podatnikowi mającemu siedzibę w państwie członkowskim, tj. jeżeli dane uzgodnienie w oparciu o jego formę prawną przenosi własność akcji, jednak jego cechy nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie powinna w żaden sposób wpływać na zdolność państw członkowskich do stosowania ich przepisów krajowych lub postanowień umownych służących zapobieganiu uchylaniu się od opodatkowania, oszustwom podatkowym lub nadużyciom.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/96/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/96/UE art. 1 ust. 2 zastępuje się ustępami w brzmieniu:

„2. Państwa członkowskie nie przyznają korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy jednostkowemu uzgodnieniu ani seryjnym uzgodnieniom, w przypadku których głównym celem lub jednym z głównych celów wprowadzenia było uzyskanie korzyści podatkowej naruszającej przedmiot lub cel niniejszej dyrektywy, w związku z czym – zważywszy na wszystkie stosowne fakty i okoliczności – takie jednostkowe lub seryjne uzgodnienie nie jest rzeczywiste.

Jednostkowe uzgodnienie może obejmować więcej niż jeden etap lub część.

3. Do celów ust. 2 uznaje się, że jednostkowe lub seryjne uzgodnienie nie jest rzeczywiste w zakresie, w jakim nie jest ono wprowadzane z uzasadnionych powodów handlowych, które odzwierciedlają rzeczywistość gospodarczą.

4. Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia stosowania przepisów krajowych lub postanowień umownych niezbędnych do zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, oszustwom podatkowym lub nadużyciom.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący
